

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 กักการส่งเสริม
ความเป็นอิสระและการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Constitution of the Kingdom of Thailand 2017, Section 14:
Promoting independence and provision of public services of
Local government organizations

กันต่อนก ภูจินดา¹ และ วิจิตรา ศรีสอน²

Kananeek Poochinda¹ and Wijittra Srison²

สาขาวิชารัฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Master of Political Science Program, Suan Sunandha Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author E-mail: kankanek.poochinda@gmail.com¹

Received: April 4, 2024

Revised: January 3, 2025

Accepted: February 7, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ที่ส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ที่ส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้บริหาร และบุคลากร สำนักปลัดเทศบาล ตำบลอุโมง อำเภอบ้านฝาง จังหวัดสุพรรณบุรี ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง ได้จำนวน 17 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการบริหารงาน ด้านการเมือง และด้านการเงินและการคลัง 2) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบ และด้านการลงทุน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย คือ การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดี ควรมีการปรับปรุงให้นโยบายเชิงโครงสร้างในการกระจายอำนาจของรัฐให้มีความชัดเจนทั้งในส่วนของทิศทางนโยบายการกระจายอำนาจของรัฐบาล และแนวทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การขับเคลื่อนกระบวนการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะของเครือข่ายเชิงระบบอย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ในการวางแผนและจัดทำบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมบริบทและตามความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นของแต่ละแห่งที่มีความแตกต่างกันได้เอง

คำสำคัญ: รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, ความเป็นอิสระ, การจัดทำบริการสาธารณะ, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The objective of this research is to study: 1) Constitution of the Kingdom of Thailand 2017, Section 14, which promotes the independence of local government organizations. 2) Constitution of the Kingdom of Thailand 2017, Section 14, which promotes the provision of public services by local administrative organizations. It is qualitative research, key Informant are administrators and personnel of the Municipal Permanent Secretary's Office, U Thong Subdistrict, U Thong District, Suphanburi Province. A specific sampling method was used to obtain a total of 17 individuals, collect data using semi-structured interview methods; conduct in-depth interviews; analyze data using content analysis

The research findings were found that 1) the Constitution of the Kingdom of Thailand 2017 Section 14 promotes the independence of local administrative organizations in terms of administrative, political, financial, and treasury management. 2) the Constitution of the Kingdom of Thailand 2017 Section 14 supports the development of public services by local administrative organizations on infrastructure quality of life promotion community organization society peace investment resource environment and culture. The findings obtained from research is local governance public service improvement should have clear structural policy in decentralizing state power, both in terms of the direction of government power distribution policy and the operational guidelines of relevant government agencies to drive the decentralization process to local administrative organizations effectively and to open up opportunities for local residents to participate in an integrated network system comprehensively between Government agencies, private sectors, and local educational institutions should plan and provide public services that align with the environmental context and meet the needs of people in different communities.

Keywords: Constitution of the Kingdom of Thailand, Independence, Public Services, Local Government

บทนำ

หลักการปกครองตนเองของท้องถิ่นนั้น มีความหมายถึง ความเป็นอิสระในการปกครองตนเองของท้องถิ่น ประชาชนมีสิทธิที่จะกำหนดชีวิตการปกครองด้วยตนเอง (self-governance) อย่างอิสระ ซึ่งคำว่า “ความเป็นอิสระ” เป็นถ้อยคำที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญและกฎหมายของกลุ่มประเทศระบบกฎหมายนโปเลียน (Napoleonic model) เช่น ประเทศฝรั่งเศส โปรตุเกส เป็นต้น ส่วนคำว่า “การปกครองตนเอง” (self-government) เป็นถ้อยคำที่แพร่หลายในกลุ่มประเทศระบบกฎหมายที่ปกครองโดยมีรูปแบบที่เรียกว่า ระบบแองโกลแซกซอน (Anglo-Saxon model) เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา เป็นต้น (อริย์ธัช บุญถึง, 2563) รูปแบบการปกครองท้องถิ่นนั้นแต่เดิมมีที่มาจาก ระบบแองโกลแซกซอน (Anglo-Saxon System) และระบบคอนติเนนท (Continental System) โดยระบบแองโกลแซกซอน คือรากฐานและวิวัฒนาการมาจากประวัติศาสตร์การจัดการปกครองและการบริหารท้องถิ่นอันยาวนานของประเทศอังกฤษ ถือว่าการปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้นก่อนที่จะมีการรวมตัวกันเป็นประเทศชาติ และประเทศอังกฤษ ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของท้องถิ่นต่าง ๆ โดยท้องถิ่นยังคงมีอำนาจบางประการของท้องถิ่นไว้การปกครองท้องถิ่นในระบบแองโกล-แซกซอน ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการ

ปกครองท้องถิ่นที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและบริหารท้องถิ่นด้วยตนเองอย่างกว้างขวาง แต่ละท้องถิ่นมีอำนาจปกครองตนเองและมีความเป็นอิสระ มีรูปแบบและวิธีการในการดำเนินการปกครองและบริหารตามแบบอย่างของตนเอง ตามจารีตประเพณีของท้องถิ่นซึ่งถือปฏิบัติสืบต่อกันมา ระบบจึงนี้มีความหลากหลายและแตกต่างกันในแต่ละแห่ง ไม่มีระบบการบริหารงานที่แน่นอน แต่จะมีลักษณะเด่นอยู่ที่การมีอำนาจปกครองตนเองและความเป็นอิสระของท้องถิ่นที่แยกออกจากระบบส่วนกลางอย่างสิ้นเชิง จนได้ชื่อว่าเป็นการปกครองท้องถิ่นแบบ local self-government หรือการปกครองตนเองของท้องถิ่น (จิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์, 2564) ในขณะเดียวกัน ระบบคอนติเนนท มีรากฐานและวิวัฒนาการมาจากประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเน้นหลักการรวมอำนาจและเอกภาพแห่งรัฐ โดยถือว่ารัฐบาลมีอำนาจเต็มรูปแบบในการปกครองและบริหารประเทศ การปกครองและการบริหารท้องถิ่นเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาล โดยรัฐบาลมอบหมายอำนาจบางประการให้แก่ท้องถิ่น ท้องถิ่นจะมีอำนาจปกครองตนเองและมีความเป็นอิสระมากขึ้นขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลเป็นสำคัญ การปกครองท้องถิ่นในระบบคอนติเนนท รัฐบาลซึ่งเป็นผู้กระจายอำนาจให้ท้องถิ่น จะเป็นผู้กำหนดรูปแบบโครงสร้าง ขนาด ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของท้องถิ่น ตลอดจนระเบียบกฎหมายเกณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การจัดระเบียบการปกครองและบริหารท้องถิ่นค่อนข้างจะเป็นระบบที่ชัดเจน มีความเป็นเอกภาพ โดยประเทศที่ใช้ระบบคอนติเนนทมักจะมีการใช้อำนาจบริหารโดย การรวมอำนาจ การแบ่งอำนาจ และการกระจายอำนาจ ไปพร้อม ๆ กัน องค์กรของรัฐที่เกิดจากการแบ่งอำนาจ อันได้แก่ องค์กรบริหารส่วนภูมิภาค มักจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบางครั้งอาจมีการซ้อนทับหรือเหลื่อมล้ำระหว่างกัน ทั้งในด้านโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ เช่น อาจให้เจ้าหน้าที่ของรัฐในส่วนภูมิภาคเข้ามาทำหน้าที่ในท้องถิ่น หรืออาจให้เจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นรับเอาภารกิจบางอย่างของรัฐบาลส่วนกลางมาดำเนินการ เป็นต้น ลักษณะดังกล่าว ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระบบคอนติเนนทไม่ค่อยเป็นอิสระ ต้องอยู่ภายใต้อำนาจการควบคุมของรัฐบาลจนได้ชื่อว่าเป็นการปกครองท้องถิ่นแบบ local state government หรือการปกครองท้องถิ่นภายใต้การควบคุมของรัฐ (รสคนธ์ รัตนเสริมพงศ์, 2563)

ประเทศไทยเองได้นำแนวคิดหลักการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวบัญญัติออกมาเป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งนับตั้งแต่การประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. 2540 ถือเป็นรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญและมีเจตนารมณ์มุ่งเน้นให้มีการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อย่างยิ่ง โดยได้บัญญัติเอาไว้อย่างชัดเจนในหมวดที่ 9 ว่าด้วย การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 282 -290 ทั้งนี้ รัฐธรรมนูญต้องการให้การปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการปกครองโดยประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง สมาชิกสภาท้องถิ่นจึงต้องมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ส่วนคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นจะมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน (มาตรา 285) เช่นกัน และรัฐธรรมนูญต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้น โดยให้ประชาชนสามารถถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือคณะผู้บริหารท้องถิ่นออกจากตำแหน่งได้ (มาตรา 286) และให้ประชาชนสามารถเข้าชื่อเพื่อเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นให้สภาท้องถิ่นพิจารณาได้เช่นเดียวกัน (มาตรา 287) รัฐธรรมนูญ บัญญัติให้ รัฐบาลมีอำนาจ กำกับดูแลท้องถิ่นภายในขอบเขตที่ไม่ขัดแย้ง กับการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเอง (มาตรา 283 วรรค 2) ต่อมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ตั้งแต่ มาตรา 249 ถึง มาตรา 254 ได้กำหนดถึงหลักการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ต้องเป็นไปตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นและความสามารถในการปกครองตนเอง ทั้งในด้านรายได้ จำนวนและความหนาแน่นของประชากร และพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ ประกอบกัน กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดจากหลักการกระจาย

อำนาจทางพื้นที่ (Decentralization territorial) หรือการกระจายอำนาจทางปกครอง (Decentralization administrative) ประกอบไปด้วย 2 อย่าง คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง (la libre administration) และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีความสัมพันธ์กับรัฐในลักษณะถูกกำกับดูแล (la tutela) โดยรัฐหรือประเทศ ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 2 อย่างนี้ จะขาดอันใดอันหนึ่งไปเสียมิได้ แนวคิดและหลักการดังกล่าว จึงเป็นที่มาของการจัดตั้ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวดที่ 14 ที่ยังคงนำมาใช้ในปัจจุบัน (กฤษณ์ วงศ์วิเศษธร, 2559)

จากการประกาศใช้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ของประเทศไทยในปัจจุบัน พบว่าการดำเนินงานจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านมายังประสบกับปัญหาในเรื่องขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ยังคงขาดความเป็นอิสระ การบังคับใช้อำนาจทางกฎหมายจากส่วนกลางเข้ามาแทรกแซง ซึ่งเกิดจากการทับซ้อนกันระหว่างโครงสร้างของส่วนท้องถิ่นและส่วนภูมิภาค ทำให้ไม่สามารถจัดทำบริการสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการในการแก้ไขปัญหาของคนในชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นแบ่งออกได้เป็น 2 ระดับ คือ 1. ปัญหาการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับมหภาค ที่เกิดจากความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความเป็นอิสระที่แท้จริงในการตัดสินใจดำเนินการตามนโยบายสาธารณะภายในท้องถิ่น ทั้งในด้านการบริหารงาน ความเป็นอิสระทางการเมือง และความเป็นอิสระทางการเงินและการคลัง เนื่องด้วยข้อจำกัดทางกฎหมายและงบประมาณในการดำเนินการ รวมทั้งปัญหาในเชิงโครงสร้างของระบบการบริหารราชการในการจัดทำบริการสาธารณะที่ยังคงเน้นการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่เดียว ขาดความชัดเจน มีความซับซ้อน มีสายการบังคับบัญชาที่หลากหลาย ลำบาก โครงสร้างการบริหารที่ไม่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละท้องถิ่น สาเหตุหลักเกิดจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายด้านการกระจายอำนาจตามบริบททางการเมืองของแต่ละรัฐบาลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 ถึงปัจจุบัน และ 2. ปัญหาการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจุลภาค ที่ไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน รวมทั้งไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่นนั่นเอง ตั้งแต่ด้านโครงสร้างพื้นฐานความเป็นอยู่ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบ และรวมถึงด้านการลงทุน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ซึ่งอาจเกิดจากการขาดความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคนในชุมชน ยังขาดการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการสำรวจ การแสดงความคิดเห็นในการจัดทำนโยบายสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาพร้อมกับรัฐบาล เท่าที่ควร (สันต์ชัย รัตนชะวัญ, 2559) จากปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาถึง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 นั้น จะช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระ และการจัดทำบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้อย่างไร ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาจะเป็นแนวทางในการพัฒนาเพื่อส่งเสริมการใช้อำนาจของกฎหมายต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถจัดทำบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในชุมชนได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ที่ส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการบริหารงาน ด้านการเมือง และด้านการเงินและการคลัง
2. เพื่อศึกษาถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบ และด้านการลงทุน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม

สมมติฐานการวิจัย

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการบริหารงาน ความเป็นอิสระทางการเมือง และความเป็นอิสระทางการเงินและการคลัง
2. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบและด้านการลงทุน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling Technique) ในการกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) เนื่องจากเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานและอาศัยอยู่ในพื้นที่ที่ผู้วิจัยทำการสำรวจ ประกอบกับมีความรู้และประสบการณ์ในการทำงาน โดยตรงกับการบริหารและจัดทำบริการสาธารณะ มีตำแหน่งสำคัญมีหน้าที่โดยตรงตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 สอดคล้องกับหัวข้อที่ผู้วิจัยทำการศึกษา ซึ่งได้แก่ ข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ หัวหน้าส่วนราชการ สำนักปลัดเทศบาล สมาชิกสภาเทศบาล ในพื้นที่เทศบาลตำบลอุทอง อำเภอกู่ทอง จังหวัด สุพรรณบุรี ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling technique) ได้จำนวน 17 คน ดังตารางที่ 1 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล (in – depth Interview) ซึ่งเป็นลักษณะของคำถามปลายเปิดแบบมีโครงสร้าง (Open Structured Interview) และใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ด้วยการจัดระเบียบข้อมูลจากการจดบันทึก และบันทึกเสียง จากนั้นจึงนำมาถอดบทเรียนพร้อมกับจัดกลุ่มของข้อมูลตามเนื้อหาของข้อคำถาม เรียบเรียงข้อมูลให้เป็นเรื่องราวอันหนึ่งอันเดียวกันตามลำดับเหตุการณ์ ลำดับกิจกรรมที่สอดคล้องกับพื้นที่ที่เก็บข้อมูล จากนั้นจึงหาข้อสรุป ตีความ พร้อมตรวจสอบความถูกต้องตามประเด็นของผลการวิจัย โดยการสังเคราะห์ เปรียบเทียบเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์เทียบเคียงกับการจดบันทึก จากนั้นจึงนำข้อมูล มาอภิปรายผลร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีที่ได้จากการศึกษา นำมาสรุปและตีเรียบเรียงอย่างเป็นระบบ

ตารางที่ 1 จำนวนผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ลำดับที่	ตำแหน่ง
1	นายกเทศมนตรีตำบลอุทอง
2	รองนายกเทศมนตรีคนที่ 1
3	รองนายกเทศมนตรีคนที่ 2
4	ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี
5	เลขานุการนายกเทศมนตรี
6	ประธานสภาเทศบาล
7	รองประธานสภาเทศบาล
8	ปลัดเทศบาล
9	รองปลัดเทศบาล
10	หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล
11	ผู้อำนวยการกองยุทธศาสตร์และงบประมาณ
12	ผู้อำนวยการกองคลัง
13	ผู้อำนวยการกองการศึกษา

ลำดับที่	ตำแหน่ง
14	หัวหน้าฝ่ายแบบแผนและก่อสร้างรักษาการผู้อำนวยการกองช่าง
15	หัวหน้าฝ่ายสังคมสงเคราะห์รักษาการผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม
16	รองปลัดเทศบาลรักษาการแทนผู้อำนวยการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
17	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ข้อมูลจาก: กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดเทศบาล ตำบลอุ้มผาง อำเภออุ้มผาง จังหวัด สุพรรณบุรี. เมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2566

ผลการวิจัย

จากการศึกษาสามารถอธิบายผลการวิจัยในแต่ละประเด็นตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ใน 3 ประเด็นดังกล่าว นำไปสู่การสังเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุปผล ตามวัตถุประสงค์ ข้อ 1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังตารางที่ 2
ตารางที่ 2 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อ 1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14	ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
1. ด้านการบริหารงาน	<ul style="list-style-type: none">- มาตรา 249 กำหนดให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น- มาตรา 250 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจการมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น- มาตรา 250 วรรคสอง กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทปฏิบัติเกี่ยวกับขั้นตอนในการกระจายอำนาจ การจัดทำบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น- มาตรา 250 วรรคสาม กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดทำบริการสาธารณะร่วมกับหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนได้	จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ฉบับนี้ ส่งเสริมให้การทำงานของเทศบาล มีการทำงานที่คล่องตัวขึ้น มีความเป็นอิสระในการกระจายอำนาจให้เทศบาลบริหารงานได้มีมิติด้านการบริหารงานบุคคล คือ ให้มอบหมายงานให้ข้าราชการของเทศบาลท้องถิ่น ปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับตำแหน่งและความถนัด อาทิ กองช่างให้ทำงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของคนในชุมชน เป็นต้น ซึ่งจะนำไปสู่ความสามารถในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในท้องถิ่นได้เอง เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ได้ระบุให้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นร่วมกันแสดงให้เห็นถึงความต้องการในออกเทศบัญญัติ การร่วมกันจัดทำแผนการดำเนินงาน และการจัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดทำบริการสาธารณะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใน

ประเด็น	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14	ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	<p>- มาตรา 250 วรรคห้า กำหนดให้กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม</p>	<p>ขณะเดียวกัน ได้ให้ความเห็นว่าแม้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ฉบับนี้จะให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็จริงแต่ในบางกรณีก็ยังไม่ให้ความเป็นอิสระไม่มากเท่าที่ควร ยังต้องอยู่ในการควบคุมกำกับดูแลของส่วนกลางผ่านการใช้อำนาจของส่วนภูมิภาค ดังจะเห็นได้จาก มาตรา 1 ซึ่งกำหนดให้ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ ย่อมหมายความว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ใช้รูปแบบของการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารงาน นั้น ยังคงอยู่ในการควบคุมกำกับดูแลจากส่วนกลางในบางเรื่องบางกรณี เท่าที่จำเป็น (ดุลพินิจ)</p>
2. ด้านการเมือง	<p>- มาตรา 252 กำหนดให้ สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้ง หรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น และในกรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จะให้มาโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก</p>	<p>จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ฉบับนี้เปิดโอกาสให้คนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้สิทธิเลือกสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้บริหารของเทศบาลท้องถิ่นได้ ซึ่งจะเห็นได้จากผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มักจะเป็นคนในพื้นที่หรือมีความสนิทชิดใกล้กับคนในชุมชน</p>
	<p>- มาตรา 254 กำหนดให้ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกันเพื่อเสนอข้อบัญญัติหรือเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>ย่อมเล็งเห็นถึงปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนา ประกอบกับเป็นคนในพื้นที่ ย่อมมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างคนในชุมชนอย่างยาวนาน จนเป็นที่ได้รับความไว้วางใจ ในขณะเดียวกันก็ให้สิทธิประชาชนในการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ หากพบว่ามี การปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่เหมาะสมหรือขัดต่อผลประโยชน์ของชุมชน เช่น ประชาชนสามารถร่วมกันถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่เคยหาเสียงไว้ หรือไม่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่โดยการรวบรวมรายชื่อจากประชาชนตามจำนวนที่กฎหมายกำหนดและมีการตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่แสดงให้เห็นว่า สมาชิกสภาท้องถิ่น ไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้ให้ไว้กับประชาชน เป็นต้น</p>

ประเด็น	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14	ความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
		ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ มาตรา 252 และ 254 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำหนด
3. ด้านการเงินและการคลัง	<p>- มาตรา 250 วรรคสอง กำหนดให้การดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจจัดสรรงบประมาณ</p> <p>- มาตรา 250 วรรคสี่ กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ของตนเองโดยจัดระบบภาษีหรือการจัดสรรภาษีที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>- มาตรา 250 วรรคห้า กำหนดให้กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระการเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า แม้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของเทศบาลตำบลอุทง จะมีอิสระในด้านการเงินและการคลัง สามารถจัดซื้อคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สำนักงานอื่น ๆ เป็นของตนเองได้อย่างอิสระ แต่ในทางตรงกันข้ามหากเป็นการจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นโครงการใหญ่ ๆ จำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เทศบาลตำบลอุทงต้องทำเรื่องขอใช้งบประมาณอุดหนุนจากส่วนกลาง ประเภท เงินอุดหนุนประเภทเฉพาะกิจ เนื่องจากเทศบาลตำบลอุทง มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะสามารถจัดทบริการสาธารณะโครงการใหญ่ ๆ ได้ ส่งผลให้การใช้จ่ายเงินของเทศบาลตำบลอุทง อยู่ภายใต้การควบคุมจากส่วนกลางอย่างมีอาจหลีกเลี่ยงได้ จึงไม่มีอำนาจอิสระในการเงินและคลังได้ในบางเรื่อง ดังนั้น รัฐบาลส่วนกลาง ควรสนับสนุนกิจการสาธารณะที่ส่งเสริมให้เทศบาลท้องถิ่นมีรายได้เป็นของตนเองมากกว่าเพียงแค่การกำหนดหลักเกณฑ์การสนับสนุนเงินอุดหนุนงบประมาณประจำปีให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่เพียงอย่างเดียว เช่น กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ได้ด้วยตนเอง เป็นต้น แต่ในทางปฏิบัติกลายเป็นว่าไม่ได้ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระด้านการเงินและการคลังที่แท้จริง แต่เป็นอาการใช้อำนาจแทรกแซงเพื่อสร้างข้อผูกมัดให้ท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามมากกว่าการส่งเสริมความเป็นอิสระให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งอาจจะขัดต่อหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560</p>

2. ผลการวิเคราะห์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จากผลการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ใน 4 ประเด็น ดังกล่าว นำไปสู่การสังเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุปผลตามวัตถุประสงค์ ข้อ 2 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ดังตารางที่ 3 ตารางที่ 3 สรุปผลการสังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ ข้อ 2 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 มาตรา 250 ประกอบกับ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16	การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ - การคมนาคมและการขนส่ง ทั้งทางบก อาทิ การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนนและสะพาน การดูแล จัดตั้งสถานีขนส่ง และการจัดการจราจรในเขตพื้นที่	จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความร่วมมือกับเอกชน โดยการว่าจ้างผู้รับเหมาในการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนและสะพาน รวมถึงการใช้รูปแบบความร่วมมือแบบ PPP (Public-Private Partnership) ในบางโครงการ เช่น การพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในพื้นที่ถนนสายรองในเขตชุมชน ซึ่งเป็นการลดภาระของเทศบาลและเพิ่มความรวดเร็วในการดำเนินโครงการ แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจาก การจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่และจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เทศบาลฯ มีงบประมาณไม่เพียงพอ จึงยังต้องมีการขอรับงบประมาณอุดหนุนจากส่วนกลางประเภทเฉพาะกิจ ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความล่าช้า เนื่องจากมีกระบวนการขั้นตอนที่จะต้องรออนุมัติงบประมาณจากส่วนกลางตามที่กฎหมายกำหนด ส่งผลให้คนในชุมชนอาจไม่ได้รับประโยชน์ที่จำเป็นในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ายังคงต้องพึ่งพาการเงินและการคลัง จากส่วนกลาง ทำให้ท้องถิ่นยังไม่มีอิสระอย่างเต็มที่
2. ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ได้แก่	จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ด้านการสาธารณสุข คอยป้องกันและควบคุมโรคติดต่อสนับสนุนด้านสวัสดิการสังคม

<p>ประเด็น</p>	<p>รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 มาตรา 250 ประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16</p>	<p>การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>
	<p>- การสาธารณสุข ได้แก่ การสาธารณสุขและการรักษาพยาบาล อาทิ การส่งเสริมสุขภาพจิตและป้องกันปัญหาสุขภาพจิต และการส่งเสริมสุขภาพแม่และเด็ก การพัฒนาอนามัยบนพื้นที่สูง / การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ อาทิ การควบคุมโรคติดต่อ งานสนับสนุนเงินอุดหนุนในการสงเคราะห์ผู้ป่วยโรคเรื้อน ค่าสังคมสงเคราะห์และค่าฌาปนกิจ</p>	<p>เทศบาลตำบลอุ้มโฮง สามารถดำเนินการในบางด้านได้อย่างมีอิสระ เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต การรณรงค์ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและโรคไข้เลือดออกที่เทศบาลดำเนินการร่วมกับชุมชนและประชาชนในพื้นที่โดยไม่ต้องพึ่งพาส่วนกลาง อย่างไรก็ตาม ในบางภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนงบประมาณหรือการจัดหาอุปกรณ์และวัสดุ เช่น การซื้อเวชภัณฑ์หรือวัคซีนสำหรับการป้องกันโรค เทศบาลยังคงต้องพึ่งพาการอนุมัติจากส่วนกลาง ซึ่งส่งผลต่อความรวดเร็วในการดำเนินงาน นอกจากนี้ ระเบียบและข้อกำหนดบางอย่าง เช่น การจัดทำรายงานหรือการขออนุมัติแผนงานจากกระทรวงสาธารณสุข ยังคงเป็นข้อจำกัดที่ลดความคล่องตัวของเทศบาลในการดำเนินการกิจอย่างเต็มที่</p>
<p>3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบ</p>	<p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น อาทิ การป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล - การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อาทิ การทะเบียนราษฎร และบัตรประจำตัวประชาชน และงานจัดทะเบียนสัตว์พาหนะ 	<p>จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า การจัดทำบริการสาธารณะด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบ เป็นหน้าที่สำคัญขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องจัดให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย เช่น การจัดทำบัตรประชาชน การออกใบขับขี่ และการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในระดับหมู่บ้าน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่เพื่อวางระบบรักษาความปลอดภัย เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิดและการจัดตั้งหน่วยตรวจตราในชุมชน ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชนในเขตพื้นที่อย่างเป็นระบบ</p>
<p>4. ด้านการลงทุนทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะด้านการลงทุน ทรัพยากร</p>	<p>จากการสัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทั้ง 17 คน ส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะประสานงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและ</p>

ประเด็น	รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 มาตรา 250 ประกอบกับ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16	การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
	<p>สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมการลงทุน อาทิ งานบริการข้อมูลนักลงทุน และงานเผยแพร่และชักจูงการลงทุน - การท่องเที่ยว อาทิ การวางแผนการท่องเที่ยว การปรับปรุงดูแลบำรุงรักษาสถานที่ท่องเที่ยว และจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ 	ภาคเอกชนในท้องถิ่นร่วมกันจัดกิจกรรม ตามเทศกาลงานประจำปี เช่น งานประเพณี ลอยกระทง สงกรานต์ งานแห่เทียนพรรษา ในลักษณะของการส่งเสริมเศรษฐกิจควบคู่ไปการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมของคนในชุมชนท้องถิ่นไปในตัว โดยใช้โอกาสในช่วงงานเทศกาลดังกล่าว ได้มาเช่าพื้นที่ ตั้งร้านค้าเพื่อหารายได้ จากช่วงเทศกาลดังกล่าว โดยใช้ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากวัตถุดิบทางการเกษตรกรรมปัญหาของคนในท้องถิ่น แปรรูปเป็นสินค้าเพื่อจำหน่ายเกิดเงินหมุนเวียนเศรษฐกิจภายในชุมชน

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 กกับการส่งเสริมความเป็นอิสระ และการจัดทำบริการสาธารณะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้วิจัยทำการอภิปรายผลตามข้อค้นพบจากการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อ อธิบายได้ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.1 ด้านการบริหารงาน ดังจะเห็นได้จากการที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเป็นอิสระการบริหารงาน ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนและให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจในการบริหารงานให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารการจัดทำบริการสาธารณะ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำได้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม (มาตรา มาตรา 250) ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากศึกษาพบว่า มีการส่งเสริมให้ความเป็นอิสระในการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลของเทศบาล โดยมอบหมายงานให้ข้าราชการท้องถิ่นเทศบาลปฏิบัติงานตามความรู้ความสามารถที่สอดคล้องกับตำแหน่งและความถนัดของแต่ละบุคคล อันจะนำไปสู่ความสามารถในการจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของคนในท้องถิ่นได้เอง ซึ่งสอดคล้องกับ โศกสุขกรกิตติชัย (2561) ที่ศึกษาเรื่อง ทิศทางการปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

1.2 ด้านการเมือง ดังจะเห็นได้จากการที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ที่กำหนดให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเป็นอิสระทางการเมือง ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากศึกษาพบว่า สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้ง ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น (มาตรา 252) และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อร่วมกันเพื่อเสนอแต่งตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ (มาตรา 254) ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากศึกษาพบว่า ผลการจากเลือกตั้งในแต่ละครั้งพบว่าผู้บริหารขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มักจะเป็นคนในพื้นที่หรือมีความสนิทชิดใกล้กับคนในชุมชนย่อมเล็งเห็นถึงปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขและพัฒนา ประกอบกับเป็นคนในพื้นที่ ย่อมมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างคนในชุมชนอย่างยาวนานจนเป็นที่ได้รับความไว้วางใจ ทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงแทนให้กับคนในชุมชนว่าต้องการให้จัดทำบริการสาธารณะในด้านใดหรือมีเรื่องด่วนอะไรที่ต้องเร่งดำเนินการปรับปรุงแก้ไข เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของคนในท้องถิ่นที่กำลังประสบปัญหาอยู่ ดังนั้น การที่ผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมเป็นหลัก ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองนี้เอง จะเป็นสิ่งที่กำหนดความสัมพันธ์และทิศทางทางการขับเคลื่อนในการพัฒนาเมืองของคนในชุมชนท้องถิ่น จึงเท่ากับว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ฉบับนี้ให้ความเป็นอิสระในการเลือกผู้บริหารท้องถิ่นที่ให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจากความเห็นชอบของสภาท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ นายอริย์ธัช บุญถึง (2563) ที่ศึกษาเรื่อง ปัญหาความเป็นอิสระขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษากรณีการตรวจเงิน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

1.3 ด้านการเงินและการคลัง ดังจะเห็นได้จากการที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ที่กำหนดให้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเป็นอิสระการเงินและการคลัง ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากศึกษาพบว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจจัดสรรงบประมาณของส่วนราชการให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการหารายได้ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และกำหนดให้กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต้องให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระการเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น (มาตรา 250) ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากศึกษาพบว่า เทศบาลตำบลอุ้มผาง มีความเป็นอิสระด้านการเงินและการคลัง ในการจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นเรื่องทั่วไปได้ แต่ในการจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นโครงการใหญ่ จำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เทศบาลฯ ต้องทำเรื่องขอใช้งบประมาณ เงินอุดหนุนประเภทเฉพาะกิจจากส่วนกลาง เนื่องจาก มีงบประมาณรายได้ไม่เพียงพอ ส่งผลให้เทศบาลฯ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับการใช้งบประมาณจากส่วนกลางดังกล่าวอย่างเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งแนวทางในการแก้ไขคือ รัฐบาลส่วนกลาง ควรสนับสนุนกิจการสาธารณะที่ส่งเสริมให้เทศบาลท้องถิ่นมีรายได้เป็นของตนเองมากกว่าเพียงแค่การกำหนดหลักเกณฑ์การสนับสนุนเงินอุดหนุนงบประมาณประจำปีให้แก่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่เพียงอย่างเดียว อันเป็นหลักการกระจายอำนาจของระบอบประชาธิปไตย ตามเจตนารมณ์ที่วางหลักไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มารดารัตน์ สุขสง่า และสันต์ชัย รัตน์ขวัญ (2566) ที่ศึกษาเรื่อง การบูรณาการองค์ความรู้ด้านการปกครองท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไทย

2. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ช่วยส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

2.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังจะเห็นได้จากการที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ประกอบกับ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การปกครองส่วน

ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจัดทำ บริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในลักษณะของความร่วมมือกันระหว่างบริษัทเอกชน โดยการว่าจ้าง ผู้รับเหมาในการก่อสร้างและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน รวมถึงการใช้รูปแบบความร่วมมือแบบ PPP (Public-Private Partnership) ในการปรับปรุงหรือสร้างถนนเพื่อให้ระบบคมนาคมขนส่งเข้าถึงตามบ้านเรือนของคนใน ชุมชนท้องถิ่น แต่ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากการจัดบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน เป็น โครงการที่มีขนาดใหญ่และจำเป็นต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก เทศบาลฯ มีงบประมาณไม่เพียงพอ จึงยังต้องมีการขอรับงบประมาณอุดหนุนจากส่วนกลางประเภทเฉพาะกิจ ส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความล่าช้า เนื่องจากมีกระบวนการขั้นตอนที่จะต้องรออนุมัติงบประมาณจากส่วนกลางตามที่กฎหมายกำหนด ส่งผลให้คนใน ชุมชนอาจไม่ได้รับประโยชน์ที่จำเป็นในเวลาที่เหมาะสม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ายังคงต้องพึ่งพาการเงินและการคลัง จากส่วนกลาง ทำให้ท้องถิ่นยังไม่มีอิสระอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ มารดารัตน์ สุขสง่า และสันต์ชัย รัตนะขวัญ (2566) ที่ศึกษาเรื่อง การบูรณาการองค์ความรู้ด้านการปกครองท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นไทย

2.2 ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ดังจะเห็นได้จากการที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ประกอบกับ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำบริการ สาธารณะ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีหน้าที่ด้านการสาธารณสุข คอยป้องกันและควบคุมโรคติดต่อสนับสนุนด้านสวัสดิการสังคม เทศบาล ตำบลอุทง สามารถดำเนินการในบางด้านได้อย่างมีอิสระ เช่น การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต การรณรงค์ ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าและโรคไข้เลือดออก ที่เทศบาลดำเนินการร่วมกับชุมชนและประชาชนในพื้นที่โดยไม่ต้อง พึ่งพาส่วนกลาง อย่างไรก็ตาม ในบางภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนงบประมาณหรือการจัดหาอุปกรณ์และ วัสดุ เช่น การซื้อเวชภัณฑ์หรือวัคซีนสำหรับการป้องกันโรค เทศบาลยังคงต้องพึ่งพาการอนุมัติจากส่วนกลาง ซึ่ง ส่งผลต่อความรวดเร็วในการดำเนินงาน นอกจากนี้ ระเบียบและข้อกำหนดบางอย่าง เช่น การจัดทำรายงานหรือ การขออนุมัติแผนงานจากกระทรวงสาธารณสุข ยังคงเป็นข้อจำกัดที่ลดความคล่องตัวของเทศบาลในการดำเนิน ภารกิจอย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับ เกียรติยศ ระวะนาวิก และศุภชัย ยาวะประภาช (2565) ที่ศึกษาเรื่อง การ บริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

2.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบ ดังจะเห็นได้จากการที่ รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ประกอบกับ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำ บริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบ ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จาก ศึกษาพบว่า การจัดทำบริการสาธารณะ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม การรักษาความสงบ เป็นสิ่งสำคัญที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดให้คนในชุมชนนั้นเข้าถึงได้ทุกคน เพราะเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่คนในชุมชน ท้องถิ่นต้องได้รับตามกฎหมาย เช่นเดียวกับคนในเมือง และควรมีการประชาสัมพันธ์ที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางการเมืองของคนในท้องถิ่นที่จัดขึ้นโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง ได้แก่ กิจกรรมการจัดให้มีการ เลือกตั้ง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เทศบาลต้องมีการประชาสัมพันธ์ หรือ ส่งเสริมความรู้ด้านการเมืองการปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับณัททวิ ศิริรัตน์ และคณะ (2565) ที่ศึกษาเรื่อง องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น: การบริการสาธารณะ

2.4 ด้านการลงทุน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 หมวด 14 ประกอบกับ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 กำหนดให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำ บริการสาธารณะ ด้านการลงทุน ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรม ประกอบกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จากศึกษาพบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการประสานงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในท้องถิ่น ร่วมกันจัดกิจกรรมตามเทศกาลงานประจำปี เช่น งานประเพณี ลอยกระทง สงกรานต์ งานแห่เทียนพรรษา ใน ลักษณะของการส่งเสริมเศรษฐกิจควบคู่ไปการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมของคนในชุมชนท้องถิ่น คนในท้องถิ่นก็จะมีรายได้จากการจัดกิจกรรมดังกล่าวและเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ มีเงินหมุนเวียนภายในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับธีรวิทย์ ทองนอก (2561) ที่ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชิงพุทธ บูรณาการ ของเทศบาลเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรี

องค์ความรู้ใหม่

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย คือ การจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดี ควรมีการ ปรับปรุงให้นโยบายเชิงโครงสร้างในการกระจายอำนาจของรัฐให้มีความชัดเจน ทั้งในส่วนของทิศทางนโยบายการ กระจายอำนาจของรัฐบาล และแนวทางการปฏิบัติงานของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การขับเคลื่อน กระบวนการกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเปิดโอกาสให้ประชาชน ในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะของเครือข่ายเชิงระบบอย่างบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น ในการวางแผนและจัดทำบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับ สภาพแวดล้อมบริบทและตามความต้องการของคนในชุมชนท้องถิ่นของแต่ละแห่งที่มีความแตกต่างกันได้เอง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รัฐบาลส่วนกลาง ควรมีนโยบายหรือออกกฎหมายที่สนับสนุน ให้เทศบาลฯ จัดทำบริการสาธารณะที่ สามารถหารายได้เป็นของตนเองได้ เช่น กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นสามารถจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ได้ด้วยตนเอง เป็นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เป็นของตนเองที่เพิ่มขึ้น จะช่วยลดข้อผูกมัดไม่ให้ท้องถิ่นต้องตกอยู่ภายใต้การควบคุมกำกับดูแลตรวจสอบด้านการเงินและการคลังจาก ส่วนกลาง เป็นการแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายจากรัฐบาลส่วนกลางไปในตัว และยังเป็นส่งเสริมความเป็นอิสระด้าน การเงินและการคลังให้แก่ท้องถิ่นตามหลักเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

เทศบาลตำบลอุทง ควรมีการปฏิรูปการทำงานโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมกันทั้งระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน คนในชุมชน และผู้มีส่วนได้เสีย ได้เข้ามามีบทบาทร่วมกันในการกำหนดนโยบาย และจัดทำบริการสาธารณะ ร่วมกับเทศบาลตำบลอุทง ตามหลักการจัดบริการสาธารณะแนวใหม่ (New Public Service: NPS) ตั้งแต่ การลงพื้นที่เพื่อสำรวจถึงความต้องการในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาในคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของคนใน ชุมชนแต่ละด้าน กำหนดเป็นนโยบาย วางแผนทำโครงการ กำหนดลงมือปฏิบัติ พร้อมกับมีการกำกับ ตรวจสอบ ติดตามผลการดำเนินงาน เพื่อวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ของการจัดทำบริการสาธารณะ ให้เกิดผลลัพธ์ อย่างเป็นรูปธรรม และนำข้อมูลที่ได้จากการวัดผลดังกล่าวมาปรับปรุงพัฒนาจัดทำนโยบายสาธารณะที่มีคุณภาพ ในครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เกียรติยศ ระวะนาวิก และศุภชัย ยาวะประภาส. (2565). การบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย. *วารสาร มจร การพัฒนาสังคม*, 7(3), 123 - 136.
- โชคสุข กรกิตติชัย. (2561). *องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560*. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- กฤษณ์ วงศ์วิเศษธร. (2559). *ความเป็นอิสระในการปกครองตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. สถาบันพระปกเกล้า. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title>
- จิรววัฒน์ เมธาสุทธิรัตน์. (2564). *Anglo-Saxon System*. ค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <https://mgtsoci.stou.ac.th/anglo-saxon-system/>
- ณัทกวี ศิริรัตน์ และคณะ. (2565). องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : การบริการสาธารณะ. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 12(1), 131-142.
- ธีรวิทย์ ทองนอก. (2561). *การบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชิงพุทธบูรณาการของเทศบาลเมืองหนองปรือ จังหวัดชลบุรี* (ดุขฎีนิพนธ์พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มารดาร์ตน์ สุขสง่า และ สันต์ชัย รัตนะขวัญ. (2566). การบูรณาการองค์ความรู้ด้านการปกครองท้องถิ่นเพื่อการพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทย. *วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 11(1), 16 - 24.
- รสคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. (2563). *ระบบหลักของการบริหารท้องถิ่น ในเอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารท้องถิ่น*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สันต์ชัย รัตนะขวัญ. (2559). *การบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. ค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2566, จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title>
- สำนักปลัดเทศบาล ตำบลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัด สุพรรณบุรี. *ข้อมูลประชากรและกลุ่มตัวอย่างจากกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดเทศบาล ตำบลอุ้มทอง อำเภออุ้มทอง จังหวัด สุพรรณบุรี*. ค้นเมื่อ 30 ธันวาคม 2566, จาก <https://www.u-thongcity.go.th/frontpage>
- อริย์ธัช บุญถึง. (2563). ปัญหาความเป็นอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : *ศึกษากรณีการตรวจเงินองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน* (วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

